

Τι σημαίνει να είσαι Έλληνας Μέρος 2ο



Μητροπ. Λεμεσού Αθανάσιος

Μητροπολίτη

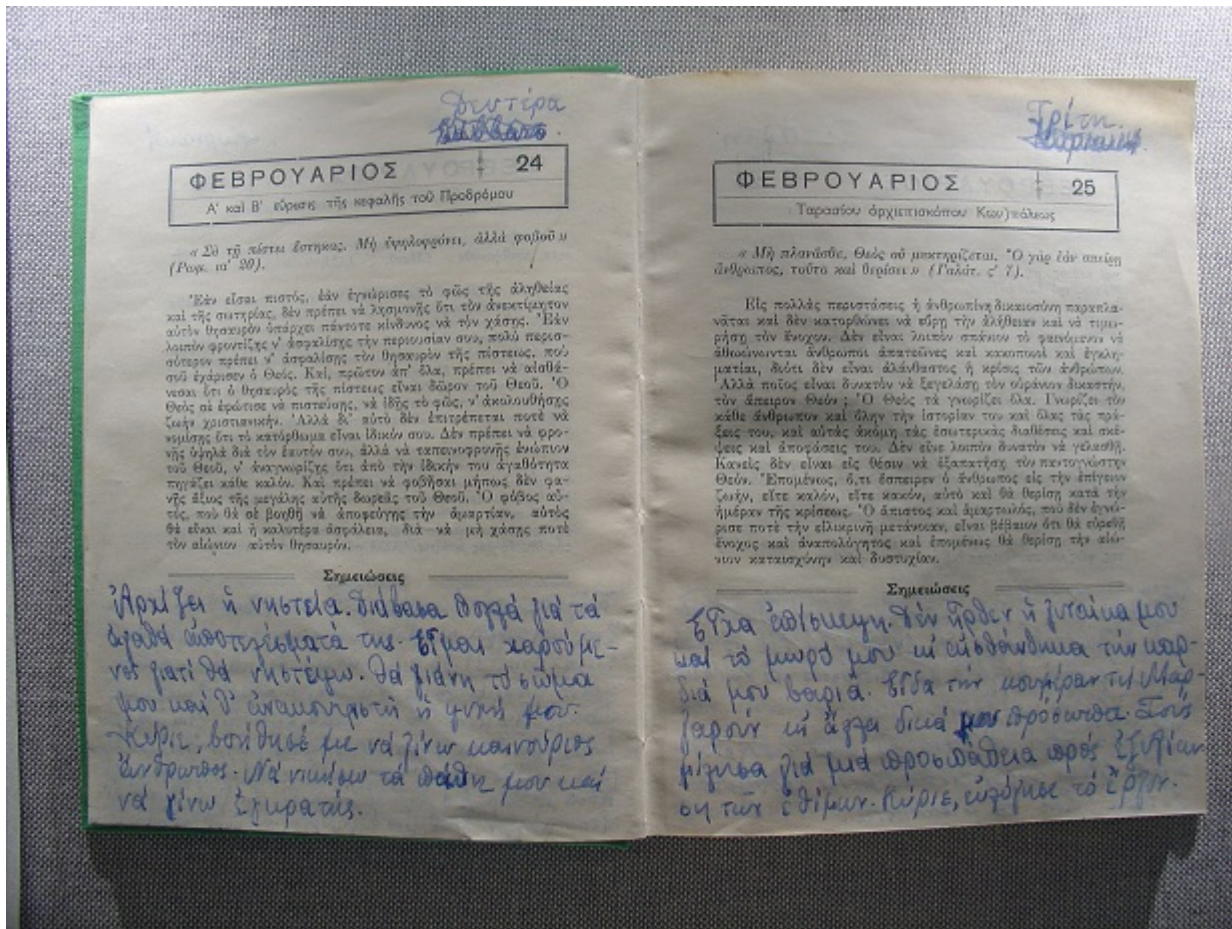
Λεμεσού

Αθανασίου

Σήμερα καλούμαστε να κρατήσουμε την πατρίδα μέσα στα περιθώρια που οι ήρωές μας την παρέδωσαν και όπως αυτοί βάδισαν το δρόμο τους με σύνεση πολλή, με σοφία πολλή, με υπομονή πολλή.

Οι ήρωές μας ήταν παιδιά, ήταν άνθρωποι του τόπου που βγήκαν μέσα από το καλύτερο λίκνο, το λίκνο της Εκκλησίας και πραγματικά στέκει κανείς μπροστά τους με μεγάλο θαυμασμό και με μεγάλη συγκίνηση, γιατί διαβάζει κανείς για τη ζωή τους, διαβάζει κανείς τις επιστολές τους, διαβάζει αυτά τα οποία έγραψαν και όχι απλώς συγκινείται συναισθηματικά αλλά τα κείμενα αυτών των ανθρώπων, αυτές οι επιστολές των ηρώων του 1955-59 μας θυμίζουν συναξάρια, μας θυμίζουν λόγια νεομαρτύρων, μας θυμίζουν τις επιστολές των μαρτύρων της πίστεως, τις επιστολές και τα γραπτά των νεομαρτύρων της τουρκικής κατοχής στον ελληνικό χώρο. Δεν διαφέρει καθόλου το ήθος τους από το ήθος των μαρτύρων της πίστεως και των μαρτύρων της πατρίδας. Διαβάζει κανείς τις επιστολές εκείνες και βλέπει που έστεκαν αυτοί οι άνθρωποι και βλέπει τι ήθελαν σε αυτό τον τόπο. Δεν βλέπεις ίχνος μισαλλοδοξίας, δεν βλέπεις ίχνος τρομοκρατίας, κι ας τους κατηγορούσαν τότε ότι ήταν τρομοκράτες. Διαβάζει κανείς τις επιστολές τους και βλέπει ένα ιλαρό φως, το φως της πίστεως το οποίο τους οδηγούσε στην αγάπη της πατρίδας τους, τους οδηγούσε στην αγάπη της ελευθερίας αλλά δεν τους οδηγούσε ποτέ στο μίσος ακόμα και αυτών που τους είχαν κατακτήσει. Και αν χρειάστηκε να κάνουν πόλεμο και να κάνουν επανάσταση,

αυτό ήταν γιατί με τα δεδομένα της εποχής και της ώρας εκείνης ήταν μία ανάγκη και δεν μπορούσαν να κάμουν διαφορετικά.



Μέσα στις επιστολές των μαρτύρων και των ηρώων βλέπει κανείς το Θεό, την αγάπη του Χριστού να βασιλεύει, που τους έδωσε τη δυνατότητα να νικήσουν το θάνατο, να υπερβούν το θάνατο, που αισθάνονταν τη ψυχή τους να φτερουγίζει γύρω από το θρόνο του Θεού, τι άλλο είναι παρά τα ίδια βιώματα των μαρτύρων της πίστεως; Δεν είναι αυτά οι επισκέψεις της χάριτος του Θεού οι οποίες παρηγορούσαν τις ψυχές των ανθρώπων που βρισκόντουσαν μόνο λίγο προ του θανάτου; Ταυτόχρονα, βλέπει κανείς την πίστη τους και την αγάπη τους προς την Ελλάδα. Την Ελλάδα όχι ως γεωγραφικό χώρο μόνο, αλλά την Ελλάδα ως την κοιτίδα του πολιτισμού, τη μητέρα της φιλοσοφίας, τη μητέρα της Ρωμιοσύνης.

Οφείλουμε λοιπόν να μαθαίνουμε μέσα από την ιστορία μας, να διδασκόμαστε. Οφείλουμε να οδηγηθούμε μπροστά στα διάφορα γεγονότα της ιστορίας μας και να κρίνουμε τον εαυτό μας, σιωπώντας και περιορίζοντας τα λόγια μας και την εξωστρέφειά μας και να αφήσουμε να μας δείξουν όλοι αυτοί οι μάρτυρες της πατρίδας το δικό τους φρόνημα και να μας μιλήσουν για την ιστορία μας, να μας μιλήσουν για την πατρίδα μας, να μας μιλήσουν για την παράδοσή μας, να μας δείξουν από ποιο δέντρο καταγόμαστε κι ακόμα, να έχουμε το θάρρος να δούμε που είμαστε εμείς σήμερα.

Πρέπει να έχουμε το θάρρος να ανακαλύψουμε τον εαυτό μας και να πούμε τη μεγάλη αλήθεια, ότι αυτός ο τόπος, εάν θέλει να ζήσει πρέπει να γίνει ελληνικός τόπος κατά κυριολεξία. Ο άνθρωπος πρέπει να τύχει παιδείας, παιδείας φιλοσοφικής, παιδείας πνευματικής, παιδείας ρωμαϊκής, με ρωμισσύνη που σημαίνει ότι θα απολαύσει όλη αυτή την ιστορία της παραδόσεώς μας. Ούτε αρχαιολάτρες είμαστε αλλά ούτε και βυζαντινόπληκτοι είμαστε. Ξέρουμε ότι ο τόπος ζύμωσε την αρχαία φιλοσοφία και παράδοση με την ορθοδοξία. Και ορθόδοξος σημαίνει ελεύθερος. Ορθόδοξος και Ρωμιός σημαίνει άνθρωπος χωρίς παρωπίδες, σημαίνει άνθρωπος ο οποίος αγαπά τον άλλο και δεν φοβάται τον άλλο άνθρωπο, γιατί έχει αρχοντιά, γιατί δεν είναι κομπλεξικός, γιατί δεν αισθάνεται μειονεκτικά μπροστά σε κανένα, γιατί είναι περήφανος γι' αυτό που είναι και αυτή η περηφάνια δεν είναι αλαζονεία αλλά είναι το «γνώθι σ' αυτόν» των αρχαίων Ελλήνων• είναι αυτή η γνώση που είναι η βάση της αυτοπεποίθησής σου και όχι να υπηρετείται, μπορεί να στα



διάκονος της ανθρωπότητας.

Εμείς σαν Ρωμιοί πάντοτε είχαμε τη μεγάλη υπομονή η οποία ήταν γέννημα της πίστεως, Και ο πιστός άνθρωπος βλέπει πίσω από τα φαινόμενα, πέραν των φαινομενικών πραγμάτων. Δεν μας ενδιαφέρει εμάς αν μας μισούν η όχι οι Τούρκοι. Ο Θεός τι θα πει στο τέλος. Δεν θα γίνει τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο από όσα ο Θεός θα επιτρέψει. Πρέπει να μάθουμε να έχουμε τελεία εμπιστοσύνη στο Θεό. Εάν ελπίζεις στο Θεό και πιστεύεις ότι ο Θεός είναι Πατέρας σου, τότε

λοιπόν γιατί φοβάσαι;

Ας ανοίξουμε το δρόμο στην αληθινή παιδεία• να φτιάξουμε πρώτα ανθρώπους ελεύθερους και αν φτιάξεις ανθρώπους ελεύθερους, τότε θα αποκτήσεις και πατρίδα ελεύθερη. Αν έχεις ανθρώπους δούλους, τότε και η ελεύθερη πατρίδα θα γίνει δούλη. Ο άνθρωπος είναι αυτός που ελευθερώνεται πρώτα και ύστερα ελευθερώνει και γεωγραφικά το τόπο του. Αν ενδιατρίψουμε στην ιστορία μας, αν γνωρίσουμε την παράδοσή μας, αν ασκήσουμε καλόβουλη και θετική κριτική στις παρελθούσες πράξεις και ενέργειές μας, αν είμαστε έντιμοι, ανυστερόβουλοι και ειλικρινείς, τότε θα ανακαλύψουμε ότι ο τόπος γεννά ήρωες, ο τόπος γεννά μάρτυρες, ο τόπος γεννά ηγέτες, όπως τους ηγέτες οι οποίοι σήκωσαν τον τόπο αυτό και έδωσαν την ανάσταση στη πατρίδα μας και στη φυλή μας. Αυτό είναι το μήνυμα της Ρωμιοσύνης, του πόνου και της αγάπης για τη πατρίδα μας.

«Ελληνορθόξη Πορεία», Ανθολόγιο κειμένων, Αθήνα 2008.

Πηγές: pentapostagma.gr - isagiastriados.com